

Berg: Jeg har været valgt til Ordfører for det Udvalgt, der har været nedfat angaaende denne Sag her i Thinget tidligere, og det er derfor jeg tillader mig, uden iøvrigt at have konfereret med de ærede Medlemmer i Salen, som vare Medlemmer af Udvalget, at udtale nogle Ord angaaende dette Lovforslag. Det vil maaske erindres, at vi ifjor naaede til Samstemning dels i selve Udvalget, hvor navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luzen) i Begyndelsen indtog med Hensyn til nogle enkelte Punkter et noget forskjelligt Standpunkt i alt Fald fra Flextallet af de øvrige Medlemmer, men hvor vi dog ved indbyrdes Imødefommen naaede en fælles Anskuelse udtrykt i et Lovforslag, og dels ved Forhandlinger her i Salen med den nuværende ærede Indenrigsminister, saa at vi fik hans Tilslutning. Paa hvilke Betingelser dette skete, erindrers jeg ikke, men det var saadanne, at de vare et passende Kjøb, i ethvert Fald for Flextallet i Udvalget, til at naae Loven. Et saaledes fremkommet Lovforslag eller en saadan Overenskomst blev forelagt det høie Thing til Afgjørelse, og man fulgte Udvalgets Indstilling, Lovforslaget blev vedtaget ved 2den Behandling ifjor. Der har ikke, efter hvad jeg kan skjønne, været nogen særlig Grund til ikke da allerede at faae Loven færdig. Vel var der ikke mange Dage tilbage af Sessjonen, naar man vilde holde sig til 4 Maaneders Politiken, men der havde dog formentlig været Tid nok til at faae Loven ud den Gang. Det skete ikke, og det maatte saa Regjeringen, der afstumpede Rigsdagens Forhandlinger den 29de Marts, selv bære Ansvar for. Loven blev imidlertid forelagt af den ærede Minister for Landsthinget i den Skikkelse, som han var bleven enig med Folkethingsubvalget om ifjor. Vel er der nogle enkelte Redaktionsændringer og enkelte Ompostinger med Hensyn til Paragraferne, men saa vidt jeg har kunnet erfare, og efter hvad der ogsaa forekommer mig at være godtgjort i Anmærningerne til Lovforslaget, som det foreligger, er der ikke en eneste reel Forskel mellem Forslaget, saaledes som det kom fra Ministerens Haand, og saaledes som det ifjor blev vedtaget her i Thinget med Tilslutning af Ministeren. Der er altsaa i den Henseende ingen som helst Indvending at gjøre imod den ærede Ministers Stilling, ligesom jeg maa udtale, at, saaledes som jeg har fulgt den ærede Ministers Forsvar for Forslaget i Landsthinget, er det i enhver Henseende ganske i Overensstemmelse med, hvad vi turde vente af den ærede Minister efter Forhandlingen her i Thinget. Jeg kan i den Henseende ganske henholde mig til den ærede Ministers Udtalelse angaaende de i det andet Thing omhandlede Punkter. Der er imidlertid heller ikke stet nogen væsentlig Forandring ved Behandlingen af dette Lovforslag i det andet Thing. Dersom ærede Medlemmer ville se efter, er der kun angæbet en Bestemmelse, og det er §

3 sidste Sætning, hvor det hedder „naar første eller eneste Styrmand har denne Befarende“; det blev forandret ved 2den Behandling ved et Ændringsforslag, som ikke havde nogen egentlig fylldig Mening, idet det kom til at hedde „at have været 3 Maanedes med Dampskib“ Seilskibsføreren angaaende, hvilket, saaledes som det ogsaa blev bemærket under Forhandlingerne, i og for sig ingen Betydning havde, hvorfor det er rettet ved 3die Behandling i det andet Thing saaledes, „naar han (Skibsføreren) godtgjort at have, efter at være bleven Styrmand eller Skibsfører, været i 3 Maanedes med Dampskib“. Nu vil jeg med Hensyn til den Redaktion, denne Ændring har faaet, gjøre opmærksom paa, at Skibsføreren vil kunne godtgjøre, at han efter at være bleven Styrmand eller Skibsfører har været i 3 Maanedes med Dampskib, uden at Opfyldelsen af denne Betingelse kan have faaet nogen som helst Betydning i og for sig eller kan bevise Noget som helst med Hensyn til hans større Kjendskab til at føre Dampskib; thi uagtet han er bleven Styrmand, er 21 Aar, har den fornødne Fart og har sit Styrmandspatent i Lommen, kan man godt tænke sig, at en saadan ung Mand af Mangel paa anden Beseftigelse kan tage Plads som Opvarter i et Dampskib i 3 Maanedes, i Stedet for at ligge uden Syre her i Kjøbenhavn; han har da uægtelig været i 3 Maanedes med et Dampskib men hvad Sikkerhed giver det for, at han kan føre Dampskib, at han efter at være bleven Styrmand har været som Opvarter i 3 Maanedes med et eller andet Dampskib. Dersom man ved denne Redaktion vilde sigte paa at give nogen som helst Garanti for, at den vedkommende Skibsfører, der i 5 Aar har ført Seilskib og derefter gaar over til at føre Dampskib, har erhvervet større Vane til at føre Dampskib, tager man fejl. For at faae denne Hensigt frem, maa det, der er ført ind ved Behandlingen i det andet Thing, fuldstændig omredigeres; thi, som det staaar her, giver det ikke den fjerneste Betryggelse. Men nu med Hensyn til dette Spørgsmaal turde det være muligt, hvad ogsaa den ærede Indenrigsminister paa sit Sted har gjort opmærksom paa, at man har tillagt Bestemmelsen i Lovforslaget, saaledes som Ministeren har forelagt det, og som det her ifjor blev vedtaget, en alt for stor Betydning. Hvad gjælder nemlig Sagen? I det oprindelige af Regjeringen forelagte Lovforslag er der ikke taget Hensyn til det Forhold, at en Seilskibsfører, selv en ældre kyndig og dygtig Sømand, som har ført et større Skib i flere Aar, kunde ved en eller anden Forandring i sin Stilling umiddelbart gaa over til at føre Dampskib. Han skulde efter Regjeringens Forslag, som det oprindeligt forelaa, inden han gik over til at føre Dampskib, have været som Styrmand i det Mindste et Aar med en vis Art af Dampskibe. Dette fandt det da nedsatte Folkethingsubvalg og derefter Folkethinget altfor strengt. Den nugjældende Lovgivning til-